

6. Fra „Bryggeriforeningen“, „Foreningen af Hvidtølsbryggerier paa Sjælland“, Aktieselskabet „De danske Sukkerfabrikker“ og Aktieselskabet „De danske Maltfabrikker“ om, at det ved Lov maa blive forbudt at anvende Saccharin, Sukkerin, Krystallose og lignende ad kemisk Vej fremstillede Søddestoffer uden Næringsværdi ved Tilberedelse af Levnedsmidler, der ere bestemte til Salg. (Indbragt den 14. Januar 1904 af Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds, *Trier*).

Andragendet, der er stilet til Regering og Rigsdag, er saalydende:

Ved Lov af 27. Marts d. A. § 7, 3die Stykke, er det for at hemme Forfalskning og Eftergørelse af Levnedsmidler fastsat, at der ved ministeriel Anordning skal kunne træffes Bestemmelse om, paa hvilke Maade Mærkning i Henhold til Lovens § 6 skal ske med Hensyn til „Stoffer, der ved Levnedsmidlers Tilberedelse anvendes som Surrogater for regelmæssig brugelige Bestanddele af væsentlig højere Næringsværdi“, og som Eksempel paa saadanne til Misbrug benyttede Stoffer nævnes „Saccharin i Stedet for Sukker“. Den i Henhold hertil udstedte Anordning af 25. September d. A. om, ved hvilke Mærker Tilsætning til Øl af kunstigt Søddestof skal tilkendegives, har imidlertid — hvad ikke har kunnet forudses — haft en ganske anden Virkning end den forventede, idet Brugen af Saccharin og lignende ad kemisk Vej fremstillede Søddestoffer i den Tid, der er forløben siden Anordningens Fremkomst, i de mindre Hvidtølsbryggerier er tiltagen endog særdeles betydeligt; medens Brugen af Saccharin nemlig tidligere betragtedes som mindre rigtigt og derfor kun fandt Sted i forholdsvis ringe Grad, have Anordningens Bestemmelser medført, at Brugen nu betragtes som legaliseret. Mærkebestemmelserne have derhos bevirket, at de Bryggerier, der paa Grund af deres Produkts ringe Beskaffenhed ikke kunne tage en lønnende Betaling for det, naar de ikke anvende kunstigt Søddestof, have øget Tilsætningen af dette, med hvis Tilstedeværelse i Øllet de nu ubetinget ere forpligtede til at gøre Konsumenterne bekendte, og det saa meget mere som de ganske vist ikke helt ubetydelige Omkostninger, der ere forbundne med den i Anordningen foreskrevne Mærkning, dog ikke staa i nogen som helst Forhold til den betydelige Besparelse ved Fremstillingen, som kan indvindes, naar Sødstoffet anvendes i stor Mængde og med Udelukkelse af de virkelig værdifulde, ekstraktgivende Bestanddele (Malt og Sukker). Følgen heraf er nu ikke blot en usund Konkurrence, der let vil kunne føre ogsaa større Bryggerier ind paa Brugen af Saccharin og lignende, men i første Række en Fare for det store Publikum, der under den almindelige Brug, som her i Landet finder Sted af Hvidtøl ikke blot som Nydelsesmiddel, men som egentligt Næringsmiddel, berøves den i sidstnævnte Henseende værdifuldeste Del af Øllets Raastoffer, nemlig det ekstraktgivende Kornprodukt (Maltet).

Da det derhos maa forventes, at Saccharin og lignende Stoffer, naar deres Anvendelse til et saa udbredt Levnedsmiddel som Øl først er bleven almindelig, ogsaa paa andre Omraader vil blive benyttet som Søddestoffer og fortrænge Sukkeret, saaledes at Forbrugerne i Stedet for dette værdifulde Næringsmiddel ville faa et Stof, der slet ingen Næringsværdi indeholder, tillade undertegnede Foreninger og Selskaber sig ærbødigst at henstille til den høje Regering og Rigsdag, at det ved Lov — i Lighed med, hvad Tilfældet er i Tyskland (Lov af 7. Juli 1902) — fuldstændig forbydes at anvende Saccharin, Sulphinid, Sukkerin, Krystallose og lignende ad kemisk Vej fremstillede Søddestoffer uden Næringsværdi, o: fri eller til Base knyttet Saccharinsyre (Orthobenzoesyresulfimid) ved Tilberedelse af Levnedsmidler (saavel egentlige Nærings- som Nydelsesmidler), der ere bestemte til Salg, saasom Øl, Vin, Kager, syltede Frugter og lignende.

København, den 2. Januar 1904.

(Underskrifter).

Da Sagen er under Undersøgelse i *Justitsministeriet*, gør *Udvalget* ikke Indstilling.